

bygningsvæsenet paa det Tidspunkt var det, i hvert Fald i fuldt Omfang —, at dette Forslag indeholdt en anden Fare, som imidlertid i Løbet af meget kort Tid viste sig, nemlig den, at det brede Udløb og de korte Moler muliggjorde en Bag-skæring af disse Moler, hvad jeg ogsaa omtalte i Lørdags, da jeg havde Ordet. Det var den Omstændighed, som gjorde, at jeg blev bange ogsaa for Forslag Nr. 4, og dermed var Rækken af de Forslag udtømt, som bygger paa den nuværende Tilstand, og dermed er min Mening færdig om den nuværende Tilstand: Den er uholdbar, den er insolvent, og jeg tror ikke paa noget Forslag, som gaar i Retning af at retablere disse Værker. Det ærede Medlem udtalte ganske vist, at med Mindretallets Ændringsforslag var Sagen færdig, thi efter Vandbygningsdirektørens Opgivende vilde der derefter kun være tilbage den aarlige Vedligeholdelse, som var angivet til ikke under 60,000 Kr. Ja, det er jo altsammen udmærket, hvis det holder, men hvis det ikke holder, er den Sag ikke færdig, saa begynder vi dér, hvor vi staar i Dag. Om denne Tvivl kan det ærede Medlem ikke oplyse noget positivt. Til Støtte for min Opfattelse staar dette, at man i Fjor havde en Situation, der i hvert Fald meget væsentligt ligner den, som det ærede Medlem ønsker at tilvejebringe.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) tog for sit Vedkommende et Forbehold overfor dette Forslag, idet han sagde, at han ansaa det for nødvendigt, at man i højere Grad lægger Vægt paa en Bundsikring for at støtte Forslag Nr. 1 b. end det, der er foreslaaet i selve Forslaget, og henviste navnlig til Ingeniør Holms Udtalelser. Det ærede Medlem ønskede en Besvarelse fra min Side af det Spørgsmaal, hvorvidt jeg vilde være villig til at give Forslag Nr. 1 b., hvis det blev vedtaget, en saadan yderligere Udstrækning. Dertil kan jeg sige, at overfor samtlige Foranstaltninger, man maatte vedtage i denne Sag, tror jeg, det bliver nødvendigt at tage et Forbehold, gaaende ud paa, at Vandbygningsvæsenet, som skal lede Opførelsen, maa have saa frie Hænder som muligt i alle Enkeltheder, og ogsaa et Forbehold gældende Bekostningen. Jeg tror ikke, man har Loy til at hænge sig i en mulig Overskridelse af de Bevillinger, som her gives, og jeg udtaler dette som en Forudsætning fra min Side for Tiltrædelsen af hvilket som helst af Forslagene, at det staar det høje Ting klart, at Enkeltheder i disse Forslag maa

man staa frit overfor, og at man ogsaa maa forbeholde sig mulige Overskridelser af de dertil knyttede Bevillinger.

Naar det ærede Medlem for Horsens Landskreds (P. Th. Nielsen) yderligere udtalte, at det havde ikke været noget letsindigt, naar man i sin Tid skar igennem ved Hvide Sande, men det var muligt, at det var fejl, ja, saa er det naturligvis en Nuancering i Udtrykkene, jeg ikke skal komme dybt ind paa. Jeg vil dog sige, at det manglede ikke paa Advarsler mod denne Gennemskæring, heller ikke paa sagkyndige Advarsler om, hvilke Farer der kunde være forbundet dermed. Der var fra Vandbygningsvæsenet et Forlangende om, at hvis man vilde grave igennem, skulde det være ved et sikret Udløb.

Det ærede Medlem betegnede derefter mit Forslag som en stor Falliterklæring. Jeg gad vide, hvad jeg skulde gaa fallit paa i den Sag. Jeg har foreslaaet noget, som jeg uden al Tvivl kan staa ved, noget, som jeg uden Tvivl slet ikke kan gaa i Stykker paa, nemlig at lukke midlertidigt ved Hvide Sande og aabne midlertidigt ved Gødelen og derefter tage Stilling til hvilken af de Løsninger, som det derefter er muligt, at man skal gennemføre. Det er ikke nogen Falliterklæring fra min Side, at jeg ikke her paastaar i Dag at vide, hvilken af de Løsninger der skal foretrækkes, som endnu foreligger, efter at jeg har kasseret den Løsning, som det ærede Medlem foreslaar. Det maa det ærede Medlem huske, at den anser jeg for forkert. Der er, efter at denne Løsning er forkastet, 3 Muligheder tilbage, nemlig 1) en permanent Lukning og et permanent og sikret Udløb Syd paa, 2) Forslaget af Vandbygningsvæsenet Nr. 2 og endelig 3) Oberst Hansens Forslag. Det er ikke nogen Falliterklæring fra min Side, naar jeg har ønsket ikke at tage Stilling til denne Sag for Tiden, fordi det ikke er fornødent. Der er ikke nogen som helst Falliterklæring i, at jeg siger, at jeg gerne vil vide noget mere om, hvilke Konsekvenser disse Forslag medfører, hvilken Stemning der er for dem i Befolkningen, og endelig selvfølgelig deres økonomiske Omfang. At jeg gaar forsigtigt frem i denne Sag, skulde det ærede Medlem ikke bebrejde mig. Hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller var gaaet forsigtigt frem i denne Sag, havde vi ikke staaet i det, som vi staar i Dag. Nej, der ligger vistnok meget i, hvad det ærede Medlem udtalte, naar han sagde, at